Η μέθοδος θεραπείας του ανθρώπου (Αρχ. Σωφρόνιος Σαχάρωφ)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 28 Αυγούστου, 2017

Οἱ παρατηρήσεις τῆς ψυχολογίας γιὰ τὸν ἄνθρωπο εἶναι ἀξιόλογες, διότι περιγράφουν ὅτι πέρα ἀπὸ τὴν λογικὴ ὑπάρχει καὶ κάτι ἄλλο βαθύτερο. Ὅμως, **οἱ ψυχολογικὲς ἀναλύσεις εἶναι παιδικὲς σὲ σχέση μὲ τὴν διδασκαλία τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας**. Καίτοι οἱ παρατηρήσεις τῆς ψυχολογίας εἶναι ἀξιόλογες, ἐν τούτοις ἡ μέθοδος θεραπείας ποὺ προσφέρει εἶναι πολὺ ἄσχημη. **Ἡ ψυχανάλυση δὲν θεραπεύει τὸν ἄνθρωπο, μᾶλλον τὸν συγχύζει περισσότερο**.

***

Πρέπει νὰ κάνουμε διάκριση μεταξὺ νευρολογίας καὶ ψυχολογίας. Οἱ νευρολόγοι προσφέρουν πολλὰ στὴν ὑγεία τοῦ σώματος, διότι δίνουν μερικὰ φάρμακα καὶ ἰσορροποῦν κοινωνικὰ τὸν ἄνθρωπο. Ἀλλὰ καὶ αυτοὶ δὲν θεραπεύουν, ἁπλῶς κατευνάζουν τὴν ἐνέργεια τοῦ ἀνθρώπου. **Ἡ θεραπεία τοῦ ἀνθρώπου ξεκινᾶ ἀπὸ τὴν θεραπεία τῶν λογισμῶν**. Ἀπὸ τὴν θεραπεία τῶν λογισμῶν γίνεται ἡ ἀλλαγὴ τοῦ σώματος. Ἔτσι, ναὶ μὲν οἱ νευρολόγοι μὲ τὰ φάρμακα ἰσορροποῦν τὸν ἄνθρωπο, ἀλλὰ δὲν τὸν θεραπεύουν.

***

Τόσα χρόνια στὸ Μοναστήρι μας ἐδῶ στὴν Ἀγγλία **δὲν συνάντησα κάποιον ποὺ νὰ θεραπεύθηκε μὲ τὴν ψυχανάλυση**, καίτοι εἶναι ἀνεπτυγμένη στις δυτικὲς κοινωνίες. Ὅμως, πρέπει νὰ εἴμαστε δίκαιοι, ὅτι δηλαδὴ οἱ νευρολόγοι -ἰατροί, ποὺ δίνουν φάρμακα στοὺς ἀσθενεῖς, εἶναι πιὸ ταπεινοὶ ἀπὸ τοὺς ψυχαναλυτὲς καὶ βοηθοῦν τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἰσορροπήσουν κοινωνικά. Ἐπίσης, βοηθοῦν καὶ τοὺς ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας, ὅταν ὑπάρχουν προβλήματα νευρολογικῆς φύσεως, ἀπὸ διαφόρους λόγους.

***

Τὸ πνευματικὸ πρόβλημα, δηλαδὴ ἡ ἀπομάκρυνση τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν Θεό, ἔχει συνέπειες καὶ στὸ σῶμα. Ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου εὔκολα προσανατολίζεται πρὸς τὴν νέα κατεύθυνση μὲ τὴν μετάνοια, τὸ σῶμα ὅμως, ὅταν ἔχη βλαφθῆ, ἀργεῖ νὰ συντονισθῆ στὴν νέα κατάσταση . Ἐδῶ

ἰσχύει ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ: «τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής». Σὲ αὐτὴν τὴν κατάσταση, τὸ σῶμα, ποὺ ἔχει ταλαιπωρηθῆ ἀπὸ τὶς ἁμαρτίες, μπορεῖ νὰ βοηθηθῆ μὲ τὰ φάρμακα, ἀλλὰ ἡ τελικὴ θεραπεία θὰ προέλθη ἀπὸ τὴν ὑγεία τῆς ψυχῆς, μὲ τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ.

***

Δυστυχῶς, αὐτοὶ ποὺ συγχέουν τὴν πνευματικὴ ζωὴ μὲ τὴν ψυχανάλυση ἔχουν θέσεις μέσα στὴν κοινωνία καὶ ἡ γνώμη τους ἀκούγεται περισσότερο.

***

Στὸν ψυχολογικὰ ἄρρωστο ἄνθρωπο δὲν ἀσθενεῖ ἁπλῶς τὸ λεγόμενο ὑποσυνείδητο, ἀλλὰ ὁ νοῦς, ποὺ εἶναι ὁ ὀφθαλμὸς τῆς ψυχῆς.

***

Ὅταν ἀκολουθοῦμε τὴν πνευματικὴ ζωή, δὲν μᾶς χρειάζεται ἡ ψυχανάλυση. Σὲ κληρονομικὰ προβλήματα βοηθᾶ ἡ νευρολογία.

***

Ἡ ψυχολογία τῶν ψυχιάτρων ἔχει μιὰ ἄλλη αἴσθηση, σαφῶς διαφορετικὴ ἀπὸ τὴν ὀρθόδοξη διδασκαλία, δηλαδὴ **ἡ ἀνθρωπολογία τους εἶναι διαφορετική**.

***

Οἱ ψυχολόγοι ἐρευνοῦν τὸν ἄνθρωπο μὲ τὸν ἄνθρωπο, δηλαδὴ μὲ ἀνθρώπινες δυνατότητες. Ἀλλὰ ἔτσι οἱ ἄνθρωποι, βλέποντας τὴν ἐσωτερική τους ἀκαθαρσία, **ἀπελπίζονται**. Ἀντίθετα, ὅταν βλέπουμε τὴν ἐσωτερική μας ἀκαθαρσία μέσα στὸ πνεῦμα τῆς κατανύξεως εἶναι διαφορετικά, γιατὶ δημιουργεῖται **προσευχὴ μὲ ἐλπίδα στὸν Χριστό**.

***

Ὑπάρχει διαφορὰ μεταξὺ ψυχολογίας καὶ ἐν Χριστῷ ζωῆς. Η ψυχολογία ἐπιδιώκει νὰ ἀπαλλάξη τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὰ συμπλέγματα ἐνοχῆς, ἐνῶ στὴν ἐν Χριστῷ ζωὴ βιώνουμε τὴν ὀδύνη, τὸν πόνο λόγῳ τῆς ἀπομακρύνσεως ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ δὲν σταματοῦμε τὴν μετάνοια ἕως ὅτου μεταμορφωθῆ αὐτὴ ἡ ὀδύνη.

***

Λυπᾶμαι γιὰ τοὺς Πνευματικοὺς Πατέρες ποὺ ἰσχυρίζονται ὅτι δὲν ἀρκεῖ ἡ πνευματικὴ ζωή, ἀλλὰ χρειάζεται καὶ ἡ ψυχολογία.

***

Ἡ διαφορὰ μεταξὺ ψυχολογικοῦ καὶ πνευματικοῦ γεγονότος εἶναι διαφορὰ μεταξὺ ἀνθρωπίνου καὶ θείου. Τὰ πάντα στὴν πνευματικὴ ζωὴ εἶναι καρπὸς ἀνθρωπίνης συνεργείας καὶ θείας Χάριτος.

(Πηγή: www.agiazoni.gr*)*